

Propozycja pytań do zastosowania na spotkaniach synodalnych w parafii lub ruchu

I Pytanie fundamentalne

Kościół synodalny, głosząc Ewangelię, „podąża razem”. Jak owo „podążanie razem” realizuje się dzisiaj w waszym Kościele lokalnym? Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym „podążaniu razem”?

Pytania pomocnicze do pytania fundamentalnego:

1. Jakie doświadczenia z naszego Kościoła przywodzi na myśl to fundamentalne pytanie?
2. Jakie radości wywołały te doświadczenia? Jakie trudności i przeszkody napotkały? Jakie rany wydobyły na światło dzienne? Jakie wzbudziły intuicje?
3. Gdzie w tych doświadczeniach rozbrzmiewa głos Ducha Świętego? O co nas prosi? Co z dotychczasowych doświadczeń jest cenne i co należałoby zachować? Jakie są perspektywy zmian, jakie kroki należy podjąć? Gdzie dostrzegamy zgodność? Jakie drogi otwierają się dla naszej parafii, dla naszego Kościoła diecezjalnego?

II Dziesięć głównych tematów synodalnych

Poniższe tematy to inspiracje spotkań synodalnych - modlitwy, refleksji, rozmowy, pogłębienie pytania fundamentalnego. Zapisane w nich pytania, w zależności od sytuacji wspólnoty, warto uzupełnić, pogłębić lub uprościć.

I. TOWARZYSZE PODRÓŻY

W Kościele i w społeczeństwie jesteśmy na tej samej drodze, ramię w ramię.

Kiedy mówimy „nasz Kościół”, kto do niego należy? Kim są ci, którzy wydają się bardziej oddaleni? Kim są towarzysze podróży, także poza obszarami kościelnymi?

II. SŁUCHANIE

Słuchanie jest pierwszym krokiem, ale wymaga otwartego umysłu i serca, bez uprzedzeń.

Kogo słyszę w Kościele? Kogo nie słyszę lub trudno mi słyszeć? Co słyszę? Co pomaga mi słuchać? Co przeszkadza mi w słuchaniu? Kiedy czuję się słuchana/ słuchany? Jak słucham mniejszości, grup wykluczonych, osób spoza Kościoła?

III. ZABIERANIE GŁOSU

Wszyscy są zaproszeni do mówienia z odwagą i parezją, to znaczy łącząc wolność, prawdę i miłość.

Kiedy i jak udaje mi się powiedzieć to, co jest dla mnie ważne w mojej parafii / ruchu? Co pozwala mi mówić szczerze, odważnie i odpowiedzialnie? Co przeszkadza mi mówić szczerze? Co robimy jako wspólnota, aby móc wobec siebie mówić szczerze? Kto przemawia w imieniu parafii, jak jest wybierany?

IV. CELEBROWANIE

„Podążanie razem” jest możliwe tylko wtedy, gdy opiera się na wspólnotowym słuchaniu Słowa i sprawowaniu Eucharystii.

W jaki sposób modlitwa i celebrowanie liturgiczne wpływają na tworzenie naszej wspólnoty? W jaki sposób inspirują najważniejsze decyzje? Co robimy, aby wszyscy wierni brali czynny udział w liturgii? Jakie odpowiedzialności powierza się świeckim?

V. WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W MISJI

Synodalność służy misji Kościoła, do udziału w której powołani są wszyscy jego członkowie.

Skoro wszyscy jesteśmy uczniami-misjonarzami, to w jaki sposób biorę udział w misji? Co przeszkadza ochrzczonej w byciu aktywnymi w misji? Jakie obszary misji są przez nas zaniebawiane? Co jest naszą misją?

VI. PROWADZENIE DIALOGU W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE

Dialog jest drogą wytrwałości, która obejmuje także milczenie i cierpienie, lecz jest zdolny do zbierania doświadczeń ludzi i narodów.

W jakim stopniu różne osoby w naszej wspólnotcie spotykają się, aby prowadzić dialog? Jakie są miejsca i sposoby dialogu w obrębie naszej parafii / ruchu ? W jaki sposób są rozwiązywane różnice poglądów, konflikty i trudności? Co robimy, aby współpracować z wspólnotami zakonnymi, z stowarzyszeniami i ruchami świeckich itd.? Jakie doświadczenia dialogu i wspólnego zaangażowania mamy z wyznawcami innych religii i z osobami spoza Kościoła? W jaki sposób Kościół prowadzi dialog i uczy się od innych instytucji społeczeństwa: świata polityki, ekonomii, kultury, społeczeństwa obywatelskiego i ludzi żyjących w ubóstwie?

VII. Z INNYMI WYZNANIAMI CHRZEŚCIJAŃSKIMI

Dialog między chrześcijanami różnych wyznań, zjednoczonymi przez jeden chrzest, zajmuje szczególne miejsce w procesie synodalnym.

Jakie relacje utrzymujemy z naszymi braćmi i siostrami innych wyznań chrześcijańskich? Jakich obszarów one dotyczą? Jakie owoce wynieśliśmy z tego „podążania razem”? Jakie są trudności?

VIII. WŁADZA I UCZESTNICTWO

Kościół synodalny jest Kościołem uczestniczącym i współodpowiedzialnym.

Kto i jak określa cele wspólnotowe, do których należy dążyć, sposób ich osiągnięcia i kroki, które należy podjąć? Jak sprawowana jest władza w naszym Kościele? W jakich sytuacjach doświadczamy pracy zespołowej i współodpowiedzialności? Jak promowane są posługi i odpowiedzialność świeckich? Jak funkcjonują rady parafialne, Rada Duszpasterska, Rada Kapłańska, inne? Czy są one doświadczeniem owocnym?

IX. ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI

W stylu synodalnym decyzje podejmowane są na drodze rozeznania, na podstawie konsensusu wpływającego ze wspólnego posłuszeństwa Duchowi Świętemu.

Jakie metody stosujemy we wspólnym rozeznawaniu i podejmowaniu decyzji? Jak można je ulepszyć? Jak krzewimy udział w podejmowaniu decyzji w łonie wspólnot zorganizowanych hierarchicznie? Czy nasze metody podejmowania decyzji pomagają nam słuchać całego Ludu Bożego? Jaki wpływ na podejmowanie decyzji ma czas konsultacji? W jaki sposób i za pomocą jakich instrumentów promujemy przejrzystość decyzji i możliwość ich rozliczenia? Co możemy robić, aby wzrastać we wspólnotowym rozeznawaniu duchowym?

X. FORMOWANIE SIĘ DO SYNODALNOŚCI

Duchowość podążania razem jest powołaniem do stawania się zasadą wychowawczą dla formacji osoby ludzkiej i chrześcijanina, rodzin i wspólnot.

W jaki sposób nasza wspólnota kościelna formuje ludzi, aby byli bardziej zdolni do „podążania razem”, słuchania siebie nawzajem, uczestniczenia w misji i angażowania się w dialog? Jaka formacja jest proponowana, aby wspierać rozeznawanie i sprawowanie władzy w sposób synodalny?